

۲۰۱۸/۰۳/۱۲

صالح محمد فطرت

آيا دا لمانځني کوم درد دوا کولای سي؟

کله چې بڼځه يادومه نو سمدستي مي مورکی سترگو ته دريري، مهرباني سترگي يي، د موسکا بڼايسته خوله، هغه د محبت نه ډک غيره او هغه پاسته لاسونه او لنډه دا هغه شيبه مي حتی ياديري چې کله زه د ځان نه حتی خبر نوم او فقط په دي پوهېدل چې څنگه شوي ورودم او بس خو د مور مينه مي احساسوله او په دي پوهېدل چې راته خاندني او په ډېره مهرباني ما په غيره کې اخلي او په ډېر ناز د خپلو پاکو شوي په واسطه زما وجدان خړوبوي او د انسانيت نيالگي زما د شرافت په ځمکه کې کړي او په پاکو او سپېڅلو شوي يي اوبه کوي.

زه تل دا خبره کومه چې بڼځه هغه عظيم الشان موجود ده چې فقط او فقط همدا بڼځه ده چې انسان د انسانيت و هغه نقطې ته اوچتوي چې د انسان گومان هم ورته عاجز وي. دا د علم ستوري چې د غرب او شرق نه خلک و انسانيت و دايري ته رابولي له ستر خوشحال بابا نه نيولي بيا تر ستر مولانا او سعدي او جمال الدين افغاني او افغان هوگو گل پاچا الفت او د فرانسې هوگو او همداسې شکسپير او بالزاک او داستايوفسکي او په زرگونو نور د ادب ستوري دا ټول د هغه زانگو نه دا د انسانيت عظيم درس اخيستی چې د سپېڅلي مور په پاکو او ورينمينو لاسونو بنورول سوي ده، نو همدا علت ده چې د هر لارښوونکي ستايل په خپله د مور ستاينه ده او کومي ځانگړي ورځي پورې تړلي نده.

پوښتنه دا ده چې زما په غمخپلي هېواد کې آيا دا لمانځني کومه پايله به ولري او کنه، آيا په دومره کلونو کې چې دا ورځ لمانځله کيږي کومه مثبتې او اغېزمنه گټه يي درلودلې ده؟ آيا يواځې دا چې مور د لويديځوالو د خوشحالولو په موخه د پوليسو او يا ملي پوځ په ليکو کې د بڼځو د ځای پر ځای کولو کې د دوی حق ورکړی؟

مور افغانان يو او د خپلي خاورې په هکله بايد وغريږو او تر ټولو رومي بايد خپلي ستونزې حل کړو، همدا دی چې زه دا پوښتنه کوم چې مور دا ادعا لرو چې مور افغانان سخت غيرتمن يو او په خپل ناموس سر ورکړو او دا کوو او هغه کوو، خو د عمل په ډگر کې بيا وينو چې د خپلي بڼځې سر خړيو، غوږ يي پري کوو، پزه يي غوڅوو، لاس يي ورماتوو، خبرو ته يي غوږ نه ږدو، د کور او کهول په چارو کې خو بيخي دا داسي ده لکه يو شخصي غلام او نوکره چې وي.

شاعره شهيد نادية انجمن

فرخنده در حال سوختن

اين عمل سرم آور را خود حدس بزنيد

آيا چا له ځان نه دا پوښتنه کړې چې همدا غيرت او همت ده چې د داسې يو موجود سره چې هغه شفقت ته اړتيا لري، او همدا موجود زموږ مور ده او بالاخره داسې يو غير انساني چلند ورسره وسي؟

راځئ چې يو واري دا وگورو چې زموږ دين د دې عظيم الشان موجود په هکله څه وايي او کوم مقام يې ورته ورکړی:

الله پاک فرمايي:

لِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالرَّضِ يَخْلُقُ مَا يَشَآءُ يَهَبُ لِمَن يَشَآءُ اِنَاثًا وَيَهَبُ لِمَن يَشَآءُ الذَّكَوْرَ اَوْ يَرْوِجُهُمْ ذَكَرًا وَاِنَاثًا وَيَجْعَلُ مَن يَشَآءُ عَقِيْمًا اِنَّهٗ عَلِيْمٌ قَدِيْرٌ

دلته که تاسو خیر شی، گوری چې الله پاک د اولاد د ورکولو چې يو عظيم نعمت دی، اوله کې ذکر کوي چې که هر چاته وغواړي نو **لور** ورکوي. د کلام الله شريف آيات، عبارات او حروف په داسې يو عظيم الشان او عالي او د اعجاز نه ډک شکل رانازل شوي چې هره نقطه کې يې يو لوی حکمت موجود دی. دلته تقدم د لور په زوی باندې په ذکر کولو کې يو ستر راز پروت دی او هغه دا ده چې دا نجلۍ ده چې لوی مقام لري نه هلک، خو مور بيا د خپل دين برعکس سوچ او فکر لرو.

رسول عليه اسلام فرمايي که، که چېرې يو څوک درې نجوني په انساني او اسلامي تربيت لويې کړي نو ماسره به په محشر کې يو ځای ولاړ وي او خپلو مبارکو گوتو په واسطه دا حالت يې تشریح کړل، بيا يې وويل چې که دوي نجوني وي نو هم همدا حالت به ولري او بالاخره يې وفرمايل چې که تاسو د يوي نجلۍ د لوبولو پوښتنه وکړئ نو هغه به هم همدا درجه ولري.

رسول صلی الله عليه وسلم فرمايي چې هغه کور کې چې نجلۍ ماشومه تولد سي، د الله رحمتونه په هغه کور اوري. د مور د مقام په هکله چې تر پلار درې واري لور مقام لري، ټولو مسلمانانو ته ډېره واضحه ده .

يوه ورځ حضرت بي بي خديجه رضی الله عنها په داسې حال کې چې غوښتله د رسول اکرم صلی الله عليه وسلم ته دودۍ راوړي چې جبرئیل امین راغی او رسول عليه السلام ته يې عرض وکړو چې الله پاک زه تاسو ته راوړلرم او الله پاک په حضرت بي بي خديجه رضی الله عنها باندې سلام وايي. دا مقام بل چاته نده ورکړ سوی.

د حضرت عايشه صديقي مبارکي د ستر مقام په هکله او د هغې د پاکمنۍ او عزت او جلال په هکله مکمل سورت نازل شوی.

لنډه دا چې اسلام يواځينی دين دی چې د بنځو حقوق په ډېر عالی شکل پکې خپل ځای لري چې بل دين او مذهب د هغه سره نسي جوگه کيدلای. لويديځ دود او دستور هېڅکله نسي کولای د بنځو د حقوقو په هکله يوه بڼه او مؤثره نسخه وي، د بنځو د حجاب او عزت او کرامت په وړاندې دريدل هېڅکله هم د بنځو د حقونو د اعاده کولو معنی نه ورکوي، بلکه برعکس دا يو ستر ظلم او ستره جفا ده چې لويديځوال يې مرتکبين دي.

د اسلام د سپېڅلي دين عالمان مسؤليت لري چې د بنحو د حقه حقوقو په هکله قرآني او نبوي ارشادات کليو او بانډو ته ورسوي، هم نارينه او هم بنځي په اسلامي احکامو باندي سمبال کړي.

په بنونځيو کي له وړوکتوب نه د ابتدايي ټولگيو نه حتی دا سلسله د اسلامي تربيت پيل سي، د والدينو احترام او په خاصه توگه د مور احترام، او د نجونو مقام او منزلت او همداسي په لوړو ټولگيو کي او پوهنتونونو کي د بنحو د حقوقو په هکله د اسلام د سپېڅلي دين احکام په منظم او سيستماتيک شکل تدريس شي، او همدا يواځني لاره ده چې دا کړېدلي قشر خپل حقيقي مقام په ټولنه کي پيدا کړي.

دا تشریفاتې لمانځني او لويديځ دود زموږ د کړېدلي ولس درد نسي دوا کولای. په درنښته

